

LIETUVOS LAISVĖS KOVOTOJŲ SAJUNGA

Viešas pareiškimas

dėl Darbo partijos pirmininko dalyvavimo rinkimuose į Seimą
Vilnius, 2012 m. rugsėjo 18 d.

Ir vėl Lietuva audrose, kuriose tūkstantmetės istorijos tėkmėje tai palūždavome, tai pakildavome. 1918 metais pakilome todėl, kad mūsų kaimas išsaugojo taurią mūsų kaimiečio dvasią, paremtą mūsų religijos vertybėmis, humaniškais papročiais ir negausios, bet stiprios inteligentijos nešamos šviesos bei siekio „už neprigulimybę“.

Šiandien mūsų kaimas sugriautas, žmonės išsivaikščioję, o mūsų inteligentijos dvasia, anot Vinco Kudirkos, apsnūdus. Maža to, dalis apsiskelbusių didžiaisiais rašytojais, intelektualais savo knygomis, straipsniais, pareiškimais lenktyniauja kas šmaikščiau apdergs mūsų šiandieninę Lietuvą, mūsų dorovės pagrindą – religiją, istoriją, mūsų laisvės kovotojus ir kankinius. Tokie sulaukia valstybės paramos, pašlovinami apdovanojimais.

Gausi Lietuvos rašytojų sąjunga per ilgus okupacijos metus neparašė, „stalčiuose“ nepaliko nei vieno romano iš mūsų kruvinos bet didvyriškos to meto istorijos. Net didžiai gerbiamas Justinas Marcinkevičius (kuriuo vardu žadama pavadinti tiltą) tam nepaskyrė net trumpiausio eilėraščio. Nebeturime pripažintų tautos šauklių, kurie keltų mūsų dvasią.

Išnaikintas kaimas, ištuštėjusi Rytų Lietuva, (vienintelis dar neprarastas turtas) iki šiol nesulaukė visų valdžių dėmesio, palikta natūraliai mirčiai. Žmonės savo išgyvenimo klausimus sprendžia savaip – vieni emigruodami, kiti grobdami. Lietuva katastrofiškai tuštėja.

Dabar ne godaus kaimyno priešo, bet mūsų pačių sukurtomis niekaip neišsprendžiamomis problemomis, neatsakinga spauda bei opozicinių partijų vadų veiksmais, dažnai nukreiptais prieš pačią Lietuvą, kurią jie taip ištroškę valdyti, valstybę į klampynę įtraukė. Tenka apgailestauti, jog tos partijos ir jų vadovai taikosi į valdžią. Ar galime jiems patikėti Lietuvą? Vienas iš tokių partijų vadovų yra Darbo partijos pirmininkas, kartą nuo teisės saugos pabėgęs į Maskvą, Viktoras Uspaskichas.

Mes nesame nacionalistai ir nieko neturime prieš rusų ir kitas tautas. Daugeliu rusų mes didžiuojamės. Kai toks vienas rusas ateina į Lietuvą vystyti verslo ir siekti turto, mes negalime prieštarauti, tai natūralus verslininko siekis. Tačiau kai tas verslininkas, tapęs turtuoliu ir Darbo partijos pirmininku, dabar nori ir valdžios, visi turime susirūpinti. Susirūpinti turime ir dėl to, jog tas verslininkas neseniai iš kaimynų sostinės rodė mums špygą, dergė mūsų valstybę. Jis neturi jokių Lietuvos gelbėjimo planų, neturi deramo išsilavinimo, nemoka kalbų, jam pareikšti įtarimai, teisiama. Su tokiais partijos vadovo duomenimis eiti į valdžią, reiškia tikėti, jog mūsų tauta yra visiškai degradavusi. Tauta jau dukart apsigavo, kai Darbo partijos pirmininką Viktorą Uspaskichą išrinko į Lietuvos Seimą ir Europarlamentą.

Mes krepiamės į Lietuvos piliečius, inteligentiją, visuomenines organizacijas, spaudą, radiją artėjančių rinkimų akivaizdoje aiškinti visuomenei susidariusią padėtį, balsuoti tik už tuos kandidatus ir partijas, kurios savo veikla įrodė naudą valstybei ir pastatyti užkardą tiems, kurie neverti būti aukščiausioje valdžioje.

LLKS valdybos pirmininkas

Jonas Burokas